

[Anker Lau.]

dette lovforslag dog ikke haster så voldsomt, kunne den måske godt have ventet, til man havde hørt disse deputationers beretninger. Men nu er udvalget imidlertid blevet enig om nogle ændringsforslag, som vi alle anser for at være fornuftige, og så må vi se, hvorledes loven kommer til at virke.

Afbetalingshandelen har to sider, den sociale side samt den erhvervsmæssige og økonomiske side. Jeg tror, vi står os ved at vænne os til tanken om, at der er disse to sider, ikke mindst under hensyn til udviklingen indenfor Danmarks og andre landes erhvervsliv. Afbetalingshandelen er en ny måde at finansiere produktionen på, og den er ikke helt ligegyldig. Jeg skal naturligvis indrømme, at såvel denne form for finansiering som så mange andre af vore dages foreteelser på det tekniske og økonomiske område kan være med til at gøre hele samfundet mere sårbart, ikke mindst overfor kriser og arbejdsløshedsperioder, men om nogen har mod til at stride mod udviklingen med den kraft, den her fremtræder med, tvivler jeg nu alligevel på.

Det, vi under udvalgsbehandlingen har forsøgt på, har været to ting: dels at underbygge moralen hos såvel køber som sælger, dels at finde balancen mellem køberens og sælgerens interesser. Jeg har været enig i, at det havde været rimeligt at finde et eller andet ståsted med hensyn til en vis mindsteudbetaling ved afbetalingssalg; jeg tør ikke påstå, at de tal, man nu har fastsat — henholdsvis en femtedel og en tolvtedel — er de helt rigtige, og jeg er også vidende om, at vi mellem anden og tredje behandling vil få henvendelser udefra fra folk, der finder dem forkerte, og naturligvis skal vi høre på og overveje, hvad folk udefra vil sige til os i denne sag, når de vil søge at gøre deres indflydelse gældende og argumentere overfor os, og det får vi åbenbart også lejlighed til. At der skal præsteres en udbetaling, finder jeg er rigtig; der skal være lidt hånd i hanke med købelysten. Personlig er jeg en lille smule fremmed overfor, at salg uden udbetaling finder sted i større udstrækning; men jeg er dog blevet belært om, at det hidtil har været tilfældet.

Den nye paragraf, som foreslås indsat efter § 17, finder jeg også er rigtig; bestem-

melsen går ud på, at en virksomhed, der ikke optræder købmandsmæssigt og på en ordentlig måde, skal kunne fradømmes retten til at sælge på afbetaling; erhvervslivet vil stå sig ved, at enhver sælger optræder på en sådan måde, at den danske befolkning og folketinget kan være tjent dermed.

Balancen mellem køber- og sælgerinteresser synes jeg også er nået nu i højere grad end i det oprindelige lovforslag. Det er væsentlige ting, det her drejer sig om. Jeg er enig med den ærede ordfører for udvalget, der omtalte de ting, vi har beskæftiget os med i udvalget, og nævnte problemer, vi har kunnet løse, og andre vi ikke kunne løse. Det, der er væsentligt, er vel de foreslåede bestemmelser om mindsteudbetaling; om disse bestemmelser så er de helt rigtige, må tiden jo vise.

Jeg forstår, at vi alle er enige i kommissionsbetænkningens argumentation vedrørende indholdet af den nye § 18 — således som det også er sagt i betænkningen. Oprindelig var man af den opfattelse, at en sådan regel, som den var foreslået til at begynde med, ville virke imod sin hensigt, og det var jo ikke meningen. En lov som denne skal have til hensigt at hindre, at det gode forhold mellem køber og sælger spoles, og hindre, at sagerne kommer for retten, hvis det er muligt. Vi kan naturligvis aldrig forhindre, at enkelte sager kommer for retten, det er klart, men i den udstrækning, loven angiver veje og midler, vil det utvivlsomt være muligt at indskrænke det store antal retssager. Således som paragraffen nu er formuleret, vil det gode forhold mellem køber og sælger — når der, som almindeligt er, ydes kredit, hvor det er for tjent og velbegrundet — næppe kunne lide skade.

Jeg vil gerne takke justitsministeren, fordi han har kunnet tilslutte sig disse synspunkter i den udstrækning, det har været muligt, og hermed skal jeg på mit partis vegne anbefale, at man stemmer for ændringsforslagene og senere for lovforslaget i dets således ændrede skikkelse.

Kristen Amby: Jeg kan godt forstå, at det ærede medlem hr. Anker Lau udtrykte håbet om, at der kom nogle færre sager for retten, for det er dog rarest, at køber og sælger kan tale sig tilrette. Ved det ærede